

Historia - klasa VIc

Temat: Kultura baroku i sarmatyzm

1. Epoka baroku – to okres w dziejach kultury europejskiej trwający od schyłku wieku XVI do początków wieku XVIII. Barok to styl pełen przepychu i dostojeństwa.

W okresie baroku rozwijały się: architektura, rzeźba, malarstwo i muzyka. Dziedziny te cechowały się bogactwem dekoracji i dynamiczną kompozycją. Wykorzystywano ornament, rzeźby, płaskorzeźby, malowidła oraz złocenia. W epoce tej wznoszono wspaniałe kościoły, okazałe pałace i dworki świadczące o zamożności i potędze ich właścicieli.

2. Sarmatyzm – światopogląd, obyczaje, postawa szlachty polskiej, która uważała, iż wywodzi się ze starożytnego rodu Sarmatów. Wiązała się z tym duma narodowa, przywiązanie do tradycji, ale też i poczucie wyższości. W XVII wieku przedstawiciele polskiej szlachty uważali się za potomków starożytnych Sarmatów. Wśród przedstawicieli tego stanu panowało przekonanie, iż złota wolność szlachecka, którą zapewniały liczne przywileje, jest najlepszym „ustrojem” na świecie. Do ulubionych rozrywek tego stanu należały: polowania, wystawne uczyty, kuligi. Niezwykle ważne były też uroczystości religijne, podczas których szlachta manifestowała swoją pobożność i przywiązanie do wiary katolickiej.

3. Strój szlachecki

Szlachcice nosili charakterystyczny strój, którego najważniejszymi elementami były: kontusz, żupan, pas słucki, baczmagi (wysokie buty) i szabla (karabela) – zobacz ilustracja str. 127 podręcznik do historii z kl. VI

Zadanie domowe

Podaj przykłady 5 barokowych zabytków architektury w Polsce